

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Research Method) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินงาน ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ

การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2558) เป็นเครื่องมือ เพื่อทราบระดับความฉลาดทางอารมณ์ และสถานภาพส่วนบุคคลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยมีขั้นตอนการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ชั้นปีที่ 3 รหัส 58 (กลุ่มนักศึกษาที่ทราบผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) แล้ว) ทั้งหมด 3,075 คน (ข้อมูลจาก สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต รายงานจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ประจำปีเดือนกันยายน พ.ศ. 2560) แยกตามหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีตามคณะของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 7 คณะดังนี้

1. คณะครุศาสตร์
2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
3. คณะวิทยาการจัดการ
4. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
5. คณะพยาบาลศาสตร์
6. โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ
7. โรงเรียนการเรือน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample) โดยใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (1973) ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ดังนั้น ได้ขนาดตัวอย่าง 354 คน หรือประมาณ 360 คน จากการคำนวณดังสูตรต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนหน่วยทั้งหมด หรือขนาดของประชากร

e = ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้
เกิดขึ้นได้

การศึกษาครั้งนี้มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,075 คน โดยยอมให้เกิดค่าเปอร์เซ็นต์ของความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างกำหนดให้เท่ากับ 0.05 แทนสูตรได้ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{3075}{1 + (3075 \times 0.05^2)}$$

$$= 353.95$$

$$n = 354 \text{ คน หรือประมาณ } 360 \text{ คน}$$

ดังนั้น เพื่อป้องกันความผิดพลาดหรือป้องกันข้อมูลที่อาจเกิดการสูญหายในระหว่างกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล และเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรในแต่ละหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม หากหลักสูตรใด เมื่อคำนวณตามสัดส่วนประชากรแล้วพบว่า มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างต่ำกว่า 5 คน จะใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ขั้นต่ำ 5 คน เพื่อป้องกันปัญหาในการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 370 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) เลือกสุ่มตัวอย่างจากแต่ละกลุ่มตามสัดส่วนประชากร (สุรินทร์ นิยมมางกูร, 2546) ตามคณะ หลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย สามารถแบ่งเป็น 7 กลุ่ม ตามอัตราส่วนของจำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็นกลุ่มๆ (Strata) ตามหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในแต่ละคณะของนักศึกษา ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 2 ทำการเลือกสุ่มตัวอย่างนักศึกษาจากแต่ละหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนตามสัดส่วนประชากร ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบประเมิน

คณะที่จัดการเรียนการสอน	หลักสูตร 58	ขนาดประชากร (N)	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n)	ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เก็บจริง (n)
1. คณะครุศาสตร์	การประถมศึกษา	89	10	10
	การศึกษาปฐมวัย	70	8	8
2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ	70	8	8
	นิติศาสตร์	72	8	8
	บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	57	7	7
	ภาษาจีน	72	8	8
	ภาษาไทย	61	7	7
	ภาษาอังกฤษ	108	13	13
	ภาษาอังกฤษธุรกิจ	75	9	9
	รัฐประศาสนศาสตร์	68	8	8
	รัฐศาสตร์	72	8	8
	ศิลปศึกษา	36	4	5
	3. คณะวิทยาการจัดการ	การเงิน	58	7
การจัดการ		68	8	8
การจัดการทรัพยากรมนุษย์		60	7	7
การจัดการธุรกิจค้าปลีก		65	8	8
การตลาด		78	9	9
การบริการลูกค้า		71	8	8
การบัญชี		107	13	13
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ		95	11	11
ธุรกิจระหว่างประเทศ		41	5	7
นิเทศศาสตร์		167	20	20
เลขานุการทางการแพทย์		62	7	7

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

คณะที่จัดการเรียน การสอน	หลักสูตร 58	ขนาด ประชากร (N)	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่าง (n)	ขนาดกลุ่ม ตัวอย่างที่ เก็บจริง (n)
4. คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	คณิตศาสตร์	54	6	6
	เทคโนโลยีเคมี	26	3	6
	เทคโนโลยีสารสนเทศ	67	8	8
	ฟิสิกส์	49	6	6
	วิทยาการคอมพิวเตอร์	74	9	9
	วิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง	83	10	10
	สิ่งแวดล้อมเมืองและ อุตสาหกรรม	41	5	5
	อาชีวอนามัยและความ ปลอดภัย	71	8	8
5. คณะพยาบาล ศาสตร์	พยาบาลศาสตร์	112	13	13
6. โรงเรียนการ ท่องเที่ยวและการ บริการ	การจัดการงานบริการ	9	1	5
	การท่องเที่ยว	175	20	20
	ธุรกิจการบิน	117	14	14
	ธุรกิจการโรงแรม	126	15	15
7. โรงเรียนการเรือน	คหกรรมศาสตร์	83	10	10
	เทคโนโลยีการประกอบ อาหารและการบริการ	163	19	19
	เทคโนโลยีการแปรรูป อาหาร	53	6	6
	โภชนาการและการ ประกอบอาหาร	50	6	6
รวม		3,075	360	370

ที่มา: สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (2560)

เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ความฉลาดทางอารมณ์ ใช้แนวคิดตามแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของ กรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2558) โดยความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสามารถทางอารมณ์ ในการดำเนินชีวิตอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข การรู้ จัดความฉลาดทางอารมณ์ของตนเองเพื่อ การพัฒนาและการใช้ศักยภาพตนเองในการดำเนินชีวิตครอบครัว การทำงาน และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จ โดยมีการประเมินความฉลาดทางอารมณ์มี 3 ด้าน คือ

ด้านดี ได้แก่ ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจ ผู้อื่นและมีความรับผิดชอบตอสวนรวม ประกอบด้วย การควบคุมตนเอง การเห็นใจผู้อื่น และ ความรับผิดชอบ

ด้านเก่ง ได้แก่ ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และ แสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ประกอบด้วย แรงจูงใจ การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา และสัมพันธภาพ

ด้านความสุข ได้แก่ ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ประกอบด้วย ความภูมิใจ ในตนเอง ความพอใจในชีวิต และความสุขทางใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การสอบถามข้อมูล ทั่วไป และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต

แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต 3 ด้านใหญ่ และด้านย่อย จำนวน 9 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านดี ประกอบด้วย การควบคุมตนเอง การเห็นใจผู้อื่น และความรับผิดชอบ

ด้านที่ 2 ด้านเก่ง ประกอบด้วย แรงจูงใจ การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา และ สัมพันธภาพ

ด้านที่ 3 ด้านความสุข ประกอบด้วย ความภูมิใจในตนเอง ความพอใจในชีวิต และความสุข ทางใจ

โดยขั้นตอนการสร้างแบบประเมิน มีดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และรายงานผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้

2. ทำบันทึกข้อความส่งถึง กรมสุขภาพจิตเพื่อขอใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ จากนั้นจัดทำแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต ที่เพิ่มในส่วนของการสอบถาม ข้อมูลสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบประเมินด้วย

หลังจากได้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ เรียบร้อยแล้วจึงนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ที่กำหนดให้ในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบประเมิน ที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้ว ไปเก็บข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ตามคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ทั้ง 7 คณะ ตามอัตราส่วนในตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบประเมินโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยสวนดุสิต แยกตามคณะของนักศึกษาที่เรียนตามหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ทั้ง 7 คณะ
2. ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมิน หากพบว่าแบบประเมินได้รับไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะชี้แจงและให้นักศึกษาตอบคำถามให้ถูกต้องและสมบูรณ์
3. หลังจากได้แบบประเมินกลับมาทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจนับจำนวนแบบประเมินที่ได้รับทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง
4. นำแบบประเมินที่ได้ทั้งหมดมาบันทึกรหัส และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
 - 2.1 การวิเคราะห์ค่าที (Independent-Samples t-test) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน
 - 2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป
 - 2.3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีของเพียร์สันหรือสหสัมพันธ์อย่างง่าย ซึ่งเป็นข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าตั้งแต่ -1 ถึง 1 ค่าลบแสดงความสัมพันธ์ทางลบหรือทางตรงกันข้าม ค่าบวกแสดงความสัมพันธ์ทางบวกหรือทางเดียวกัน โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าความสัมพันธ์ (Barzt, 1999)

$r = .81$ ถึง 1.00 ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

$r = .61$ ถึง $.80$ ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง

$r = .41$ ถึง $.60$ ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

$r = .21$ ถึง $.40$ ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำ

$r = .01$ ถึง $.20$ ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

$r = .00$ ถือว่าข้อมูลไม่มีความสัมพันธ์กัน

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นคำถามเชิงบวก โดยแต่ละข้อให้คะแนน ดังนี้ คือ

ตอบไม่จริง	ให้	1	คะแนน
ตอบจริงบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริง	ให้	3	คะแนน
ตอบจริงมาก	ให้	4	คะแนน

กลุ่มที่ 2 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นคำถามเชิงปฏิเสธ โดยแต่ละข้อให้คะแนน ดังนี้ คือ

ตอบไม่จริง	ให้	4	คะแนน
ตอบจริงบางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ตอบค่อนข้างจริง	ให้	2	คะแนน
ตอบจริงมาก	ให้	1	คะแนน

การแปลความหมายของข้อมูล

เกณฑ์การให้คะแนนแยกตามด้านย่อย 9 ด้าน จากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ คะแนนเกณฑ์ปกติ และคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ปกติ รายละเอียดดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนแยกตามด้านย่อย 9 ด้าน

องค์ประกอบ	ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	เกณฑ์ปกติ	สูงกว่าเกณฑ์ปกติ
- ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี	ต่ำกว่า 48	48-49	สูงกว่า 59
1. การควบคุมตนเอง	ต่ำกว่า 14	14-18	สูงกว่า 18
2. การเห็นใจผู้อื่น	ต่ำกว่า 15	15-21	สูงกว่า 21
3. ความรับผิดชอบ	ต่ำกว่า 17	17-23	สูงกว่า 23
- ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่ง	ต่ำกว่า 45	45-59	สูงกว่า 59
4. แรงจูงใจ	ต่ำกว่า 15	15-21	สูงกว่า 21
5. การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหา	ต่ำกว่า 14	14-20	สูงกว่า 20
6. สัมพันธภาพ	ต่ำกว่า 15	15-21	สูงกว่า 21
- ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านความสุข	ต่ำกว่า 42	42-56	สูงกว่า 56
7. ความภูมิใจในตนเอง	ต่ำกว่า 9	9-13	สูงกว่า 13
8. ความพอใจในชีวิต	ต่ำกว่า 16	16-22	สูงกว่า 22
9. ความสุขทางใจ	ต่ำกว่า 15	15-21	สูงกว่า 21
ความฉลาดทางอารมณ์รวม	ต่ำกว่า 138	138-170	สูงกว่า 170

วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์กับของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในงานวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารคณะที่จัดการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี จำนวน 7 คณะ ได้แก่ คณบดี หรือรองคณบดีจำนวน 7 คณะ รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งสิ้นเป็น 7 คน ซึ่งสามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่องการศึกษา การจัดการศึกษา แนวทางการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

2. เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ศึกษาเอกสารวิชาการ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย นโยบายต่าง ๆ และศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาเพื่อกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.2 โดยการจัดเตรียมแนวคำถามการสัมภาษณ์เชิงลึก ต้องคำนึงถึงคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นสำคัญ โดยต้องตรวจสอบปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ความเป็นจริง (Realistic) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ตรงประเด็น (Relevancy) และความถูกต้องตามทฤษฎี (Validity) การวัดครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.3 นำประเด็นหัวข้อการสัมภาษณ์เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) โดยใช้เทคนิค IOC (Index of item-objective Congruence) จากสูตร $IOC = \sum R/N$

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการนัดหมายผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญอย่างเป็นทางการ เมื่อผู้วิจัยได้รับ การยืนยันวันเวลาให้เข้าสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตามแนวทางของ แบบสัมภาษณ์พร้อมทั้งบันทึกเสียงการสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ดำเนินการจัดระเบียบข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก (Data Organizing) โดยการถอดเทปเป็นตัวหนังสือ เลือกประเด็นสัมภาษณ์ที่สำคัญ จัดข้อมูลเป็นระเบียบ ทั้งกายภาพ และเนื้อหาพร้อมที่จะนำไปใช้ต่อไป (ชาย โปธิสิตา, 2549) โดยจัดการแยกย่อยข้อมูลให้ละเอียด แล้วนำมาจัดเป็นหมวดหมู่ของข้อมูลเบื้องต้น (สุภางค์ จันทวานิช, 2549)

4.2 วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการแสดงข้อมูล (Data Display) ซึ่งเป็นกระบวนการนำเสนอข้อมูลให้อยู่ในรูปของการพรรณนาโดยการพยายามกระทำข้อมูลนั้นให้เป็นจำนวนที่นับได้ (ชาย โปธิสิตา, 2549 และสุภางค์ จันทวานิช, 2549)

4.3 หาข้อสรุปและการตีความข้อความสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยนำกลุ่มข้อมูลเบื้องต้น มาจัดเรียง หรือจัดลำดับของปรากฏการณ์ หรือมุมมองต่าง ๆ (สุภางค์ จันทวานิช, 2549)

และนำข้อสันนิษฐาน (Assumptions) สร้างเป็นข้อสรุปชั่วคราว (Memo) แล้วพัฒนาไปสู่ข้อสรุปย่อย และบทสรุปย่อย

5. การนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ภายหลังจากตรวจสอบข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบกับ รูปภาพ ตาราง และแผนภาพ เพื่อสามารถตอบคำถามการวิจัย และให้ได้ผลงานวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

6. สถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามแยกตามหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีตามคณะของนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 7 คณะ ดังนี้

- คณะครุศาสตร์
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- คณะวิทยาการจัดการ
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- คณะพยาบาลศาสตร์
- โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ
- โรงเรียนการเรือน รายละเอียดดังตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 นักศึกษาที่เรียนตามสถานที่จัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิต

คณะที่จัดการเรียนการสอน	หลักสูตร
1. คณะครุศาสตร์	- การประถมศึกษา
	- การศึกษาปฐมวัย
2. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	- จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ
	- นิติศาสตร์
	- บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
	- ภาษาจีน
	- ภาษาไทย
	- ภาษาอังกฤษ
- ภาษาอังกฤษธุรกิจ	

ตารางที่ 3.3 (ต่อ)

คณะที่จัดการเรียนการสอน	หลักสูตร
3. คณะวิทยาการจัดการ	- รัฐประศาสนศาสตร์
	- รัฐศาสตร์
	- การเงิน
	- การจัดการ
	- การจัดการทรัพยากรมนุษย์
	- การจัดการธุรกิจค้าปลีก
	- การตลาด
	- การบริการลูกค้า
	- การบัญชี
	- คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
	- ธุรกิจระหว่างประเทศ
	- นิเทศศาสตร์
	- เลขานุการทางการแพทย์
	- คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
4. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- คณิตศาสตร์
	- เทคโนโลยีเคมี
	- เทคโนโลยีสารสนเทศ
	- ฟิสิกส์
	- วิทยาการคอมพิวเตอร์
	- วิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง
	- สิ่งแวดล้อมเมืองและอุตสาหกรรม
	- อาชีวอนามัยและความปลอดภัย
5. คณะพยาบาลศาสตร์	- พยาบาลศาสตร์
6. โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ	- การจัดการงานบริการ
	- การท่องเที่ยว
	- ธุรกิจการบิน
	- ธุรกิจการโรงแรม
7. โรงเรียนการเรือน	- คหกรรมศาสตร์
	- เทคโนโลยีการประกอบอาหารและการบริการ
	- เทคโนโลยีการแปรรูปอาหาร
	- โภชนาการและการประกอบอาหาร

